

Strasburg, dnia 5.4.2022 r.
COM(2022) 156 final

ANNEXES 1 to 3

ZAŁĄCZNIKI

do

**wniosku dotyczącego
DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

**zmieniającej
dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w
sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich
kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie
składowania odpadów**

{SEC(2022) 169 final} - {SWD(2022) 110 final} - {SWD(2022) 111 final} -
{SWD(2022) 112 final}

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1.4 otrzymuje brzmienie:

„Zgazowanie, upłynnianie lub pyroliza:

- a) węgla;
- b) innych paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy dostarczonej w paliwie wynoszącej przynajmniej 20 MW.”

b) pkt 2.3 otrzymuje brzmienie:

„2.3. Obróbka metali żelaznych:

- a) eksploatacja walcowni gorących o wydajności przekraczającej 20 ton surowki na godzinę;
- aa) eksploatacja walcowni zimnych o wydajności przekraczającej 10 ton surowki na godzinę;
- ab) eksploatacja ciągarok o wydajności przekraczającej 2 tony surowki na godzinę;
- b) eksploatacja kuźni z młotami o energii przekraczającej 20 kilodżuli na młot;
- ba) eksploatacja kuźni z prasami kuźniczymi o sile nacisku przekraczającej 10 meganiutonów na prasę;
- c) nakładanie metalowych powłok ochronnych z wsadem przekraczającym 2 tony stali surowej na godzinę.”

c) dodaje się pkt 2.7 w brzmieniu:

„2.7. Produkcja akumulatorów litowo-jonowych (w tym montaż ogniw baterii i zestawów baterii) o wydajności co najmniej 3,5 GWh rocznie.”

d) pkt 3.5 otrzymuje brzmienie:

„3.5. Produkcja wyrobów ceramicznych przez wypalanie, w szczególności produkcja dachówek, cegieł, cegieł ogniodpornych, kafelków, wyrobów kamionkowych i porcelany:

- a) o wydajności powyżej 75 ton dziennie; lub
- b) o pojemności pieca przekraczającej 4 m³ i o gęstości przekraczającej 300 kg/m³ na piec.”

e) dodaje się pkt 3.6 w brzmieniu:

„3.6. Wydobycie i obróbka (procesy, takie jak rozdrabnianie, kontrola wielkości, wzbogacanie i uszlachetnianie) następujących nieenergetycznych surowców mineralnych:

- a) minerałów przemysłowych, w tym barytu, bentonitu, diatomitu, skalenia, fluorytu, grafitu, gipsu, kaolinu, magnezytu, perlitu, węglanu potasu, soli, siarki i talku;
- b) rud metalonośnych, takich jak boksyt, chrom, kobalt, miedź, złoto, żelazo, ołów, lit, mangan, nikiel, pallad, platyna, cyna, wolfram i cynk.”

g) pkt 5.3 otrzymuje brzmienie:

„5.3. a) Unieszkodliwianie odpadów innych niż niebezpieczne, o wydajności przekraczającej 50 ton dziennie, obejmujące co najmniej jeden z następujących rodzajów działalności, z wyjątkiem działalności ujętej w dyrektywie Rady 91/271/EWG *:

- (i) obróbka biologiczna (w tym fermentacja beztlenowa);
- (ii) obróbka fizyczno-chemiczna;
- (iii) obróbka wstępna odpadów przeznaczonych do spalania lub współspalania;
- (iv) obróbka żużlu i popiołów;
- (v) obróbka w strzępiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części.

b) Odzysk lub kombinacja odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 75 ton dziennie z wykorzystaniem następujących działań i z wyłączeniem działań objętych przepisami dyrektywy 91/271/EWG:

- (i) obróbka biologiczna (w tym fermentacja beztlenowa);
- (ii) obróbka wstępna odpadów przeznaczonych do spalania lub współspalania;
- (iii) obróbka żużlu i popiołów;
- (iv) obróbka w strzępiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części.

Jeżeli jedynym rodzajem działalności w zakresie obróbki odpadów jest fermentacja beztlenowa, próg wydajności dla tej działalności wynosi 100 ton dziennie.

* Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).”

h) pkt 6.2 otrzymuje brzmienie:

„6.2. Obróbka wstępna (mycie, bielenie, merceryzacja), barwienie lub wykańczanie włókien albo materiałów włókienniczych, o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie.”

i) pkt 6.5 otrzymuje brzmienie:

„6.5. Unieszkodliwianie lub recykling tusz zwierzęcych lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie.”

j) uchyla się pkt 6.6.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Ia

Rodzaje działalności, o których mowa w art. 70a

1. Chów bydła, świń lub drobiu w instalacjach liczących co najmniej 150 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP).
2. Chów dowolnej kombinacji następujących zwierząt: bydła, świń, drobiu w instalacjach liczących co najmniej 150 DJP.

Przybliżony ekwiwalent w DJP opiera się na współczynnikach przeliczeniowych określonych w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 808/2014*.

* Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 808/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 18)”.

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK II

Zasady, których należy przestrzegać przy przyznawaniu odstępstwa, o którym mowa w art. 15 ust. 4

Odstępstwa udzielone zgodnie z art. 15 ust. 4 są zgodne z następującymi zasadami:

1. Koszty

- 1.1. Koszty, o których mowa w art. 15 ust. 4, są kosztami przestrzegania poziomów emisji lub poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami i obejmują zarówno koszty kapitałowe, jak i koszty operacyjne. Nie uwzględnia się szerszych kosztów społecznych ani ekonomicznych.
- 1.2. Ocena kosztów ma charakter ilościowy i jest poparta oceną jakościową.
- 1.3. Koszty brane pod uwagę przy ocenie:
 - a) odpowiadają kosztom wartości netto, po odliczeniu wszelkich korzyści finansowych wynikających z zastosowania najlepszych dostępnych technik;
 - b) obejmują koszty dostępu do kapitału finansowego niezbędnego do sfinansowania najlepszych dostępnych technik;
 - c) są obliczane z zastosowaniem stopy dyskontowej w celu uwzględnienia różnic w wartości pieniężnej w czasie.
- 1.4. We wniosku o udzielenie odstępstwa wyraźnie określa się źródło kosztów i metody zastosowane do ich obliczenia, w tym stopę dyskontową, o której mowa w pkt 1.3 lit. c), oraz oszacowanie niepewności związanych z oceną kosztów.
- 1.5. Koszty oszacowane przez operatora są oceniane przez właściwy organ na podstawie informacji z innych źródeł, takich jak dostawcy technologii, opinie ekspertów lub dane z innych obiektów, w których w ostatnim czasie zainstalowano najlepsze dostępne techniki.

2. Korzyści dla środowiska

- 2.1. Korzyści dla środowiska, o których mowa w art. 15 ust. 4, są korzyściami dla środowiska wynikającymi z przestrzegania poziomów emisji lub poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami.
- 2.2. Ocena korzyści dla środowiska ma charakter ilościowy (w ujęciu pieniężnym) i jest poparta oceną jakościową. Jeżeli są dostępne, wykorzystuje się ustalone koszty szkód spowodowanych zanieczyszczeniem.

- 2.3. W ocenie korzyści dla środowiska bierze się pod uwagę stopę dyskontową stosowaną do wszelkich korzyści pieniężnych, która uwzględnia różnice w wartościach dla społeczeństwa w czasie.
- 2.4. We wniosku o udzielenie odstępstwa wyraźnie określa się źródło informacji o korzyściach dla środowiska i metody zastosowane do ich obliczenia, w tym stopę dyskontową, o której mowa w pkt 1.3 lit. c), oraz oszacowanie niepewności związanych z oceną korzyści dla środowiska.
- 2.5. Korzyści dla środowiska oszacowane przez operatora są oceniane przez właściwy organ na podstawie opinii ekspertów lub danych z innych obiektów, w których w ostatnim czasie zainstalowano najlepsze dostępne techniki.

3. Nieproporcjonalność kosztów względem korzyści dla środowiska

- 3.1. W celu określenia, czy występuje nieproporcjonalność, porównuje się koszty przestrzegania poziomów emisji lub poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami z korzyściami wynikającymi z takiego przestrzegania.
- 3.2. Mechanizm porównania obejmuje następujące elementy:
 - a) metodę uwzględnienia niepewności w ocenie kosztów i korzyści dla środowiska;
 - b) wskazanie marginesu, o jaki koszty powinny przewyższać korzyści dla środowiska”.